

SLADKÝ ŽIVOT

A romantic couple in formal attire embracing on a balcony overlooking the ocean. The woman is wearing a blue dress and the man is wearing a dark suit. They are standing near white curtains, and the background shows a view of the sea and distant hills under a clear blue sky.

Lynne Grahamová
Vila
na pobřeží

 HARLEQUIN®

LYNNE GRAHAMOVÁ

VILA NA POBŘEŽÍ

PŘEKLAD

JANA ŠINDELKOVÁ

Milá čtenářko,

Někdy to není jednoduché...

Asi je Vám jasné, že knihy se připravují nějakou chvíli dopředu, takže i tento dopis, který si, jak doufám, přečtete na začátku prázdnin, piši dříve. Konkrétně v březnu, kdy ven vycházíme, jenom když je to nutné, a s rouškami. A já opravdu nevím, jak vypadá svět za ty čtyři měsíce, které jsou pro Vás současností, v níž držíte tuto knihu v ruce... Doufám, hodně moc bych si přál, aby už byl zase normální, aby nás tížily jenom ty nedůležité starosti!

Své dopisy končívám slůvky „s láskou“. O lásce jsou všechny mé knihy, nejčastěji pochopitelně o lásce mezi mužem a ženou. To, co jsme prožili letos na jaře a teď, snad, už máme za sebou, nebo se z toho pomalu vzpamatováváme, se stalo zkouškou jiné lásky. Lásky v tom nejširším slova smyslu. Obětavosti a pokory, snahy pomoci. Snad už nastal čas na tu „obyčejnou“ lásku, která ale nikdy obyčejná není a být nemůže.

Protože jenom s ní má svět naději!

... s láskou

Váš Harlequin

Lynne Grahamová

VILA NA POBŘEŽÍ

Amsterdam • Atény • Bombaj • Budapešť • Hamburk
Londýn • Madrid • Milán • New York • Paříž
Rio de Janeiro • Stockholm • Sydney
Tokio • Toronto • Varšava

Název originálu:
The Greek Claims His Shock Heir

První vydání:
Mills & Boon, an imprint of HarperCollinsPublishers, 2019

Překlad:
Jana Šindelková

Odpovědný redaktor:
Ivana Čejková

© 2019 by Lynne Graham
© For the Czech Republic edition by HarperCollins Polska sp. z o.o.,
Warszawa 2020

Tato kniha je vydána na základě licence Harlequin Books S.A.

Všechna práva vyhrazena, včetně práva na reprodukci části díla
v jakékoliv podobě.

Všechny postavy v této knize jsou fiktivní. Jakákoliv podobnost se
skutečnými osobami, žijícími či zesnulými, je čistě náhodná.

Harlequin a Harlequin Sladký život jsou ochranné známky, jejichž
vlastníkem je Harlequin Enterprises Limited a které byly použity na
základě jeho licence.

HarperCollins Polska je ochranná známka, jejímž vlastníkem je
HarperCollins Publishers, LLC. Název ani známku není možno
použít bez souhlasu vlastníka.

Ilustrace na obálce byla použita po dohodě s Harlequin Books S.A.
Všechna práva vyhrazena.

Elektronické formáty: Woblink, Poland

HarperCollins Polska sp. z o.o.
02-516 Warszawa, ul. Starościańska 1B lokal 24-25

ISBN 978-83-276-5096-2 (EPUB)
ISBN 978-83-276-5097-9 (MOBI)
ISBN 978-83-276-5098-6 (PDF)

PROLOG

Stamboulasi Fotakisovi se přezdívalo Býk, i když do očí mu tak nikdo neříkal – nikdo si nedovolil urazit jednoho z nejbohatších lidí na světě. Teď se díval na novou fotografii na svém stole. Byly na ní jeho tři vnučky a jeho pravnuk, o jejichž existenci ještě před pár týdny vůbec nevěděl. Ty, kdo ho znali z práce, by udivila něha v jeho výrazu, když se s hrdostí a uspokojením díval na svoje jediné žijící příbuzné. Tři krásné vnučky a sympatický chlapec...

Zároveň – a to bylo třeba připustit – nebyl jejich život v pořádku, bodlo Stama nepříjemně. *Kdyby jen byl* věděl, že jsou na světě, osiřelí a bez domova, byl by je vzal k sobě a vychoval je. To mu bohužel nebylo přáno a jeho vnučky si vytrpěly své. Ale nevinil je z jejich chaotických životů, vinil sebe, že vyhnal svého nejmladšího syna Cya z rodiny, protože mu odporoval. Samozřejmě, před více než dvaceti lety byl on sám někdo úplně jiný – netrpělivý, autokratický, nepružný muž. Snad se od té doby něco naučil. Jeho žena mu do smrti neodpustila, že Cya vydědil. A nakonec za Stamovu hloupost zaplatili všichni.

Ale to bylo tehdy a teď je teď, připomněl si Stam. O své vnučky se postará. Nejdříve musí všechno urovnat. Má k tomu moc i prostředky, a je tomu rád. Nebudu se mstít, řekl si klidně, jen udělám, co je pro ně nejlepší. Nejdřív musí pomoci Winnie, té drobné dívce s tmavýma očima, které se tolik podobají očím Stamovy zesnulé ženy, arabské princezny Azry.

Alespoň že Winnie už mluví trochu řecky. Sice jen pár slov, ale i to stačí. *Můžu jí pomoci poměrně snadno*, uvažoval, ale jak udrží svůj hněv na uzdě a bude civilizovaně jednat s tím cizoložným podvodníkem, který si z Winnie udělal milenku a ze Stamova pravnuka bastarda, to si představit nedokázal. A Erós Nevraakis byl k jeho zlosti mocný muž, kterému na nikom nezáleželo.

PRVNÍ KAPITOLA

„Pan Fotakis tu bude během chvíličky,“ informovala asistentka Eróta Nevrakise, stojícího u okna nad zátokou, a věnovala mu pohled obdivnější, než kdy měla pro nádherný výhled před sebou. Byl to vysoký třicátník s širokými rameny... *opravdu neodolatelný*, uznala dívka s obdivem. Měl lesklé vlnité tmavé vlasy a zářivě zelené oči, které už nejedna žena přirovnala ke smaragdům.

Pohled z ostrůvku Trilis nejspíš není ani zpola tak působivý jako odsud, ze sídla Býka Fotakise, napadlo Eróta se smutným pobavením. Právě dnes ráno měl Erós skvělou náladu. Přes prostředníky Stamu Fotakisovi několikrát nabídl, že vykoupí Trilis zpět, ale odpovědí mu nebylo víc než královské mlčení. To, že se teď s tím samotářským skrblíkem osobně setká, musí znamenat, že se Býk nakonec rozhodl mu ostrov prodat zpět.

Trilis byl nicméně zelenější a méně vzkvétající než místo, které Fotakis sám vlastnil poblíž Athén a kde měl své hlavní sídlo s kanceláři a zaměstnanci. Fotakis byl známý workoholik. Když Erótův otec v devadesátých letech zkrachoval a musel prodat

rodinný dům, všichni předpokládali, že si Stam vybuduje na soukromém ostrově novou základnu, ale to se nestalo. Kdyby se mu teď podařilo dostat ostrov zpátky, chtěl tu Erós založit letovisko, které by přineslo lidem práci a oživilo místní hospodářství. Starý pán s Trilisem nic nedělal, ale také ho zřejmě nechtěl prodat.

Tak co se změnilo? Erós tu otázku převaloval v hlavě a zlobilo ho, že nedokáže najít odpověď. Byl rád, když věděl, proč jeho partneři i konkurenti jednají tak, jak jednají, snižovalo to riziko obchodu. Jít do něčeho naslepo nebylo chytré, zejména když už byl Fotakis tak bohatý, že ho vidina zisku nemohla motivovat. Erós si otázku položil obráceně. *Co mám já, co ode mě může Fotakis chtít?* Říkal si, že tohle je ta správná otázka.

Eróta netěšilo vědomí, že je ochoten zaplatit téměř jakoukoli částku, aby získal Trilis zpátky, protože to byla jediná věc, jejíž ztráty jeho otec doopravdy litoval.

„Je to naše rodinná půda, a když ztratíš rodinu, ztratíš všechno. Přesvědčil jsem se o tom,“ namáhavě chraptěl otec na smrtelné posteli. „Slib mi, že pokud to dokážeš, uděláš všechno pro to, abys koupil Trilis zpátky. Je to domov Nevraakisů a jsou tu pohřbeni tvoji i moji dědové.“

Erós stiskl rty, zastyděl se, že by se mu něco z bolestivých vzpomínek mohlo odrazit ve tváři. Z otcových chyb se poučil. Muž musí být *tvrdý* v obchodě i v soukromém životě, ne slabý, nesmí se nechat ovlivnit ani svést. A muž, kterého čeká jednání s řeckou ikonou úspěchu Býkem Fotakisem, musí být ze všech nejtvrdší.

„Pan Fotakis vás očekává...“

Stam si Eróta Nevrakise zachmuřeně prohlédl. *Vypadá dobře, uznal neochotně, přesně ten typ, kvůli kterému naivní mladá žena ztratí hlavu.* Nevrakis Winnie *neřekl*, že je ženatý. Stam ze své málomluvné vnučky vytáhl maximum podrobností. Neušlo mu, že se stydí, a ulevilo se mu, že navzdory jeho prvotnímu podezření *je její morálka v pořádku.* Winnie by *nikdy* vědomě nespala s manželem jiné ženy. Nevrakis jí lhal a svedl ji k tomu, aby spolu žili, a pak ji bezostyšně vykopl.

Erós měl před sebou podsaditého vousatého muže s očima propichujícíma ho jako kordy ve vráscité tváři. Vlasy i vousy měl sněhobílé, ale nepřipomínal Santa Clause. Erós se posadil a odmítl občerstvení, chtěl hned začít jednat.

„Chcete Trilis zpět,“ oznámil Stam a Eróta překvapilo, že se vůbec neobtěžoval úvodem. „Já taky budu něco chtít.“

Erós se opřel v křesle a silné dlouhé nohy natáhl před sebe ve zdánlivě uvolněné póze. „To jsem pochopil,“ potvrdil stručně.

„Jste teď myslím rozvedený.“

Ta nesouvisející poznámka Eróta překvapila. Zamrkal. Stam si všiml jeho dlouhých řas a přemýšlel, jak tu prolhanou krysu tolerovat jako nového člena rodiny. Teddy nemůže získat otcovo jméno, pokud se za něj jeho matka neprovdá, takže nemá na výběr. Stam nehodlal dovolit, aby jeho jediné právouče zůstalo nelegitimní. Věděl, že je staromódní, ale bylo mu to jedno. Na vrchol se nedostal tím, že by porušoval vlastní principy a snažil se zalíbit jiným, a neměl v úmyslu na tom nic měnit.

„Nechápu, proč to zmiňujete,“ řekl Erós klidně. „Ale je to tak. Rozvedli jsme se vloni.“

Stam zaťal zuby. „Protože jste si chtěl vzít svou milenkou?“

„Nevím, kam tím míříte,“ odpověděl Erós ostře a zvedl bradu. „Ale když už se ptáte – nikdy jsem neměl milenkou, a i *kdybych* měl, pochybuju, že bych si ji chtěl vzít.“

Stam ztuhl a tvářil se uraženě, ale pak si uvědomil, že Nevrakis netuší, že by ho *mohl* urážet. Protože neví, že Winnie je Stamova vnučka, a nepochybně by si nikdy nedovolil se jí ani prstem dotknout, kdyby něco takového jenom tušil. Pak se rozhodl, že se k cíli dostane oklikou.

„Moje vnučka je sama s dítětem a potřebuje manžela. To je moje cena za Trilis. Pokud budete souhlasit se sňatkem, peníze nebudou nutné.“

Ohromený návrhem se Erós narovnal. „Chcete, abych si *vzal* vaši vnučku?“ zopakoval nevěřící. „Nevěděl jsem, že máte vnučku. Mám dojem, že jsem někde četl, že nemáte nikoho...“

„Donedávna jsem si to taky myslel,“ přiznal Stam bez emocí. „Ale překvapení jsou kořením života, ne?“

Erós stále nechápal, proč by mu Býk Fotakis něco takového nabízel, a v hlavě mu vířilo především to, že on překvapení nenávidí. Překvapení předznamenávala některé nejhorší chvíle jeho života už od dětství, počínaje tím, že jeho otec zničil Vánoce, když přišel domů s mladičkou přítelkyní, aby oznámil, že se rozvádí s Erótovou matkou, protože se kvůli *ní* cítí starý. Erótovi bylo teprve osm, ale byl už dost velký na to, aby vnímal matčinu zničující bolest

a její ponížení, že muž, jehož milovala, ji už nemiluje. Ta zkušenost mu stačila, aby nenáviděl rozvody, i proto, že totéž bylo počátkem otcova finančního pádu.

„Nerozumím vám,“ namítl Erós. „Určitě svou vnučku můžete nabídnout kterémukoli bohatému úspěšnému muži, a servou se o ni... Proč já?“

„Nejste blázen,“ konstatoval Stam a v jeho tváři se odrážela nejistota, zda o potenciálního ženicha pro svou vnučku stojí dost na to, aby se s ním bavil.

„To doufám,“ řekl Erós už klidnějším tónem, ale mozek mu pracoval na plné obrátky ve snaze rozluštit záhadu toho, proč by ho Fotakis měl chtít do rodiny. „Samotná matka, říkáte...“ hrál o čas.

„Ne... Ano, hezký malý chlapec, můj pravnuček.“ Stam se ani nesnažil ovládnout majetnický tón nebo hrdost v hlase, protože oba jeho synové byli mrtvi a pohled na tohohle chlapce mu zaplavoval staré srdce radostí. „Potřebuje mužský vzor, a kdoví, kolik času mi zbývá?“

„Jste zdravý a silný,“ odpověděl Erós suše lichotkou. „Stále jste neřekl, proč jste si vybral zrovna mě.“

„A vy jste dosud neřekl, kolik jste pro ten ostrov ochoten obětovat,“ odpověděl mu klidně Stam. „Ale ujišťuji vás, že pokud si mou vnučku nevezmete, Trilis nedostanete *nikdy*.“

„Pak tedy můžeme tuto schůzku ukončit,“ odtušil Erós nepřátelsky a vztyčil se s elegancí atleta. „Nemám v úmyslu se znovu oženit, a třebaže bych o Trilis *stál*, ztráta svobody představuje cenu příliš vysokou.“

Stam se krátce, zle zasmál. „I když je můj pravnuček zároveň... *váš syn*?“

Ta dvě slova Eróta zarazila. Bronzově zlatý obličej byl obrazem nesouhlasu. „Nemožné!“ vyrazil ze sebe. „Nemám děti!“

Stam ho nenávistně pozoroval, stále nepřesvědčen, že by Erós neměl ani tušení, že Winnie čekala dítě, když od něj odcházela. „Ještě dvě slova: Winnie Mardasová... Možná se na ni už nepamatujete.“

„Winnie?“ Erós Nevraakis teď mluvil hluše. „To je vaše vnučka?“

„Překvapení,“ připomněl mu Stam rozzlobeně.

Erós se pohnul, celé jeho tělo teď vyzařovalo napětí a špatně ovládanou energii. „A říkáte, že má moje dítě? Mého syna?“

„Ano,“ potvrdil Stam. „Samozřejmě, že si můžete udělat test DNA, když budete chtít. To je vaše věc. Jediné, co chci já, je, abyste si ji vzal, aniž byste jí řekl, že s tím mám něco společného. Je to jasné?“

Erótovi v tu chvíli nebylo jasné nic. Byl v šoku, zuřil. Když ji před dvěma lety naposled viděl, Winnie mu neřekla, že je těhotná, ani nic nenaznačila. Jen odešla z jeho života a už se nikdy neozvala. Byl zlostí bez sebe. Muž má *právo* vědět, že je otcem. Doba, kdy se to mužům neříkalo, je dávno pryč. Erós věděl, že první, s kým se poradí, bude jeho právník.

„Eróte...“ připomněl mu Stam. „Slyšel jste, co jsem řekl?“

„Je *tady*? Je v Řecku?“ otázal se Erós znechuceně.

„Bohužel ne, je ještě v Londýně, žije se svými sestrami. Můžu vám dát adresu.“

„Prosím,“ Erótův tón zněl skrývanou netrpělivostí.

„Neřeknete jí, že jsem vám ji dal *já*,“ připomněl mu Stam, když mu podával papír s už připravenými údaji. „Neřeknete jí, že jste se se mnou setkal a že jsme o ní mluvili.“

„Baví vás tahat za nitky?“ zeptal se Erós a znechutilo ho to. „To nevím, jestli dokážu.“

Bez ohledu na svých dvaasedmdesát let se Stam zvedl jako mladík. „Jestli o mojí roli v tomhle příběhu řeknete jen *slovo*, zničím vás!“ pohrozil mladšímu muži. „A *víte*, že to dokážu!“

„Neznáte *mě*,“ ujistil ho Erós, lhostejný k tomu, jak se Stam Fotakis cítí ohledně čehokoli z toho, co on udělal. Uvědomoval si, že by mu Býk Fotakis dokázal zkomplikovat práci, ale Erós byl miliardář s vlivnými přáteli a byl si jistý, že by ho tenhle stařík nedokázal *zničit*.

Stam zhnuseně pokračoval: „Ženatý muž svede ženu, která pro něj pracuje? Úplně vás chápu. Vybral jste si ji, protože byla chudá a bezmocná, a nehrozilo, že řekne, proč jste ji propustil. Udělal jste si z ní milenku a zatáhl ji do svého domu na hnusné víkendy. Vím, co jste za člověka! Podvodník, manipulátor!“

Erós trhl hlavou, odhrnul tmavé prameny vlasů z obličeje a jiskřivě zelených očí mu žhnuly zlostí. „A přesto chcete, abych si Winnie *vzal*?“

„Chci, aby můj pravnuček měl otce,“ řekl Stam rozhodně. „Dostanete svůj vytoužený ostrov. Nečekám, že budete s Winnie žít nebo že spolu zůstanete. Dokonce to ani nechci, protože jí bez vás bude mnohem líp, a chlapce taky vychovám *já*. Vás *nepotřebuje*!“

Rozezlený do té míry, že už nedokázal svoje

pocity ani vyjádřit slovy, se Erós otočil na patě a vyšel ven, široká ramena a dlouhá ztuhlá záda, zatímco v duchu volal po odplatě Winnie i jejímu útočnému dědečkovi. Co si to dovolují?

Co si to dovolují?

Chovat se k němu, jako by byl neschopný? Pominout jeho otcovská práva, jako by neexistovala? Tvrdit, že jako rodič nestojí za nic? Že by měl špatný vliv na vlastní dítě? Zaplatí za to, jednou za to *oba* zaplatí, přísahal si Erós zuřivě.

A hůř, to tvrzení, že zneužívá ženy, které zaměstnává! Winnie nikdy nebyla jeho milenka. Erós milenky neměl, a už určitě ne během manželství s Tashou. Roky s nikým nespal, a když se Winnie objevila a *nějak...* Zafal zuby, jak se snažil zahnat tu vzpomínku, i ostatní vzpomínky na Winnie Mardasovou. Byla to chyba, velmi lidská chyba, ale pořád chyba. Moc dobře to věděl. Touha ho svedla k omylu a nakonec ke svobodě, připomněl si, odsunul tu spoustu vzpomínek kvůli něčemu mnohem důležitějšímu.

Má dítě... Má *syna*, a ani neví, jak se jmenuje! Soustředil se a dospěl k tomu, že chlapci ještě nebudou dva roky, že je batole. Trochu se mu ulevilo. Ještě není pozdě na to, aby se poprvé setkal s otcem. O kolik horší by bylo, kdyby to nezjistil *nikdy*, nebo kdyby byl jeho syn zahořklý dlouhými léty bez otce.

Mohlo by to být horší, ušklíbl se. Ale ne o moc... Stam Fotakis mu vyhrožoval, snažil se ho vehnat do manželství, když se z jednoho teprve nedávno dostal, jeho dítě mu bylo cizí stejně jako jeho matka, jejíž chování bylo neodpuštělné. Vážně, copak to *může* být horší?

A celé to chaotické fiasko vzešlo z jediné chyby. *Z mé vlastní chyby*, přiznal si neochotně. Naivně souhlasil se sňatkem s mladou ženou, kterou nemiloval a po které netoužil, ale chtěl vyhovět touze umírajícího muže zajistit budoucnost své dcery. Ale nikdy to nebylo skutečné manželství. Nikdy s Tashou nespal, dokonce ani nesdíleli domácnost. Po celou dobu žili odděleně. Přijal všechna omezení manželství, aniž by z něj měl nějaké výhody. A když přišla Winnie a zaujala ho, zahodil čest i zdrženlivost ve stejném okamžiku.

Stam Fotakis si pobaveně prohlížel prázdnou kancelář. Poprvé v životě si nebyl jistý, jak dopadla jeho obchodní schůzka. *Je to obchod, jenom obchod*, říkal si. Ale Nevraakis odešel jako ohňostroj, byl zřejmě mnohem výbušnější, než si o něm Stam pečlivě zjistil. Nikdy nikoho neviděl tak zuřit, a už vůbec nikoho tak pověstného ledovým klidem. Co když si tu zlost vybijí na Winnie?

Stama najednou přepadl strach, vzal telefon a zavolal ochrance, která hlídala jeho vnučky v Londýně a o které ani nevěděly. Ochranka bude muset být mnohem pozornější, přemýšlel Stam znepokojeně. Nevraakis působil při odchodu opravdu rozrušeně...

„Tak,“ uzavřela Vivi. Rovné rusé vlasy jí rámovaly obličej a splývaly kolem jako hedvábí, když se u kuchyňského stolu obrátila na sestry. „Náš děda je úplně blázen. Co s tím uděláme?“

„To záleží na nás,“ pohodila Winnie hlavou, až se jí tmavé vlasy rozlétly kolem. Rychle je stáhla